

Jeg har før meddelt, hvilke Danske man havde indbudt til at tale. Med Indbydelsen fulgte en Meddelelse om, at enhver Taler vilde faa 10 Minutter til sin Raadighed, og at man ønskede Manuskriptet saa betids, at det kunde trykkes før Kongressen; man vilde nemlig gerne ordne de forskellige Foredrag saaledes, at de, som hørte sammen, kom sammen. Endelig underrettedes man om, at det kun i ganske enkelte Tilfælde vilde blive tilladt andre end Forfatteren at læse et Foredrag op.

Hertil havde Foredragsholderne fra de forskellige Lande desværre ikke taget tilstrækkeligt Hensyn; mange Foredrag kom først sent, og de fleste vare meget for lange, saa Lederne af Kongressen faa nu et større Arbejde med at indskrænke Kongressens Forhandlinger til at fylde en Bog af nogenlunde rimeligt Omfang.

Et enkelt af de Foredrag, man ønskede fra Danmark, mark, lagde man dog saa stor Vægt paa, at man strax meddelte os, at dersom Forfatteren ikke selv kunde komme, ønskede man det læst op af en anden. Det var et Foredrag om Kvinders Arbejde i Landbrug. Frk. Trap de Thygeson skrev da en Afhandling, som Frk. Elisabeth Gad gjorde os den Tjeneste at læse op. Snedkermester Sophy Christensen havde indsendt en Meddelelse om Kvinder som Haandværkere; men da hun paa Grund af vore sørgelige Arbejdsforhold ikke kunde komme til London, ønskede man, for ikke at gaa glip af hendes Foredrag, at faa det læst op af en anden, og Frk. Elna Mygdal, der som Lærerinde ved „Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder“ underviser unge kvindelige Haandværkere læste da Frk. Christensens Foredrag op.

Der var endnu en halv Snes Foredrag af Danske, saa det var med en vis Undseelse, at vi i sidste Øjeblik indsendte et Foredrag om vore Friskolebørns Landophold. Vi fik da ogsaa Meddelelse om, at det næppe vilde være muligt at finde Plads dertil.

Men en af de sidste Aftener var Frk. Henni Forchhammer i et Selskab, hvor hun tilfældig hørte, at den næste Dag skulde et dansk Foredrag, der var indsendt, læses op af en engelsk Dame; dette var ganske vist aldeles mod Reglerne, men Emnet: Friskolebørns Landophold, var meget interessant, og da man ikke kunde finde Forfatteren, maatte man gribe til denne Udvej.

Frk. Forchhammer gav sig da tilkende som den forsvundne og atter genfundne Indsender og hun læste da selv Foredraget op.

Skønt der var forholdsvis mange danske Talere, var man